

VELIKONOCE: VSTOUPIL DO JEJICH STRACHU

Když ustrašení učedníci seděli po ukřižování Ježíše za zavřenými dveřmi, asi celou dobu nemlčeli. Možná vzpomínali – vzpomínali, jak to bylo, když ještě chodili s Pánem po Galileji a Judsku. Jak uzdravoval nemocné, rozmnožoval chléb, oni mu dělali asistenty, poslouchali jeho kázání, dělali mu „ochranku“ před obtížnými lidmi... Ale teď? **Co jen s námi bude? Co bude dál**, když ho takhle zčista jasna ukřižovali? A on se ani nebránil?! Vypadalo to, že už nic není a nebude, jak bývalo!

A jak se tak vzájemně strachovali, *stanul Pán mezi nimi a řekl jim: Pokoj vám*. On sám vstoupil do jejich strachu, do jejich obav a uzavřenosti. A věci zdánlivě beznadějně proměnil v něco nového a naprosto netušeného. **Živý a vzkříšený Kristus může proměnit i to, co je lidsky beznadějně.**

Zpracováno podle knížky Vojtěcha Kodeta „Hledám tvou tvář“, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. Redakčně upraveno.

NEBOJTE SE!

Když Ježíš stanul uprostřed vyděšených učedníků v zamčeném večeřadle, neřekl jim: „Jen se dál strachujte – však já sám mám strachu dost!“ Ani se nepřidal k jejich vzpomínání na staré dobré časy. Ani jim neradil: „Přijměte realitu, ty krásné časy už se nevrátí. Občas se potěšte světlou vzpomínkou na mé mocné činy, na mou někdejší přítomnost mezi vámi, ale pochopte, teď už jste na to prostě sami...“ Naopak jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás. Přijměte Ducha svatého!“ (Jan 20,21.22). **Náš Bůh není Bohem nostalgických vzpomínek, natož truchlivého pláče nebo strachů z budoucnosti.** Náš Bůh je stále činný a stále nový. **Pro něj neexistuje něco ztraceného.** To jen my máme tendenci spřádat katastrofické vize o budoucnosti.

Když Ježíš předal Ducha svatého apoštolům, začal konat veliké dílo záchrany a obnovy celého světa. A nás k tomu přizval. Nejde tedy na prvním místě o to, co máme v církvi dělat my, ale co on chce dělat mocí Ducha skrze nás. Jde o to, abychom nezůstali ochromení stát na místě, ale dívali se dopředu. Dívali se s nadějí a touhou na něho, který dává svého Ducha i dnes: „Hle, já dělám věci nové...“ (Iz 43,19).

www.vira.cz/velikonoce

Zpracováno podle knížky Vojtěcha Kodeta „Hledám tvou tvář“, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. Redakčně upraveno.